

HAR NI VÄNNER I SVERIGE?

Här är ett tillfälle för Svenska Canada Tidningens prenumeranter att sända tidningen till bekanta i gamla landet

GRATIS

Uppbeta prenumerationsavgiften i förskott, sänd oss adress till vilken Ni önskar tidningen sänd, och vi vilja sända den GRATIS för återstående delen av året.

Detta anbud gäller även för nu uppbetalda prenumeranter. Sänd oss namn och adress i Sverige, det är allt.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

325 Logan Ave.,

Winnipeg, Man.

S. C. T.'s Förläggare:

Den Hemlighetsfulla Fotbollen

Äventyrsroman

av

A. Klinckowström.

Hur hon här levat? Därom ämnade hon litet eller intet; att om utom vad modellyrket inbrände, hade eller åtminstone till en del utövat. Hon hade haft, andra inmatkallor, kände sig Gordon enell övertygad omty fröken Olga som toalet, hade den för världen, juliga, och kanske i än högre rad den andra, intymare, visade också att det ej på senaste tiden gätt någon nämnvärd nöd på en unga damen. Direkt tillfrågad i saken, hade hon en gång talat i lektioner i ryska, om en sekreterarsysla... dock detta var rängt taget hennes enskilda anslagenhet, och Gordon Benell, elsa, som vi snart skola se, en gammal vaken och vetgirig natur, ände märkvärdigt litet lust att ärmare pejla arten av Lilla Ols inkomstkällor. Vem vet, det undskande stora det nuvarande oda kamratskapet, ett kamratskap, som, antingen han ville erätta det eller ej, för Gordon enell, hittills rätt ensam, blivit ägot av ett livsbehov.

"Nä, fröken Olga, hur är det? kall vi inte övergå till arbetet och ta i ett slag igen?"

Fröken Radek, som lättfullt gatt på rygg, utsträckt till hela in längd med händerna bakom huvud, svängde om på sidan, drog en östsig lock ur pannan, rog benen under sig och kastade i garrettskumpen bortåt kaminen li.

"Inte ännu, Olga, trött, en cigarett till och så färdig!"

Gordon Benell, som lagt ifrån sig paletten och slagit sig ned i en bekväm tältstol till vid rökorden, tände en cigarett, tog krattande en annan ur det stora ilverskrinet och kastade den åt offan till, där den av fröken Radek fångades i luften med en utvård jöglörs hela fingerfärdighet.

"Tack! Och så eld!"

En tändsticksskall följde samma äg som cigarettens, och i nästa ögonblick blossade målare och modell i kapp, båda synbarligen iögt belatna med tillvaron. Fröken Radek var den första att bryta tystnaden:

"Aldrig ni rest till Ryssland, herr Benell?"

"Visst har jag det, före kriget. Det svarta björnskinnet och älgkronan däruppe över dörren äro ända därifrån."

"Varit i Petrograd? I Moskva?"

"Bara nogrut, vid Vita havet, Kolahalvön, Arkangelsk."

"Ah, Arkangelsk mycket kallt! Ni tala ryska?"

"Inte ett ord, fröken Olga, vi engelsmän reder oss bra överallt med engelska, det är ju riksbekant."

"Ja, och med engelska pund; reda sig överallt med engelska pund!"

"Alldeles."

"Och nu engelska pund hjälpa Judentisch, hjälpa Koltchak, hjälpa Denikin, skaffa dem alla patroner, gevär, kanoner!"

Artisten Benell blev i hast intresserad, det var första gången fröken Radek, så vitt han kunde minnas, i sitt samtal berört dagspolitiken.

"John Bull vill ha ordning i världen. Han är köpmän och behöver ro för att i lugn kunna sköta sina affärer, nu håller han på och störstuder och där han inte kommer att det soppa själv, hyr han mest god betaltning andra att sköta kvaesten."

"Lenin låter prins och general soppa gata utan betalning alls, han!"

"Ser man på bara, jag tror fröken Olga behåller lita åt bolschevismen!"

Fröken Radek sträckte ut ena benet och fixerade ett slag tankfullt sin lilla rosenfärgade stortägel:

"Vad Lenin göra mig? Olga Radek ha det bra här i Stockholm!"

"Vilket inte tycks hindra, att Olga Radek tycker det är roligt, att Lenin gjort kal på "Lille Far" och hans anhang."

"Lille Far mycket dålig. Generaler, guvernörer, tjuvovniker äro alla samte! Lenia ge folket bröd."

"Det är nog en smula magert med det för närvarande, Lille fröken, och hur det kan gå i framtiden återstår att se. Som det nu är, har den utmärkte herr Lenin visst varken bröd eller kredit att köpa något för, är jag rädd."

"Lenin rik, ha guld, ha diamant, ha pärlor ur ryskt kloster, ha Lille Fars krona och spira!"

"Och vad hjälper det honom, säg mig det, fröken? Guld duger inte att äta, guld duger inte att elda med, med guld kan man inte lappa ihop ett trasigt lokomotiv; i alla fall inte då man som den gode Lenin sätter in spår med sitt guld bekom en tredubbel mur av bajonetter och pansarskepp!"

"Guld öppna många dörrar. Lenin inte köpa bröd, köpa människor!"

"Människor?"

Fröken Radek lutade huvudet mot handen, lyfte sakta på de långa, svarta ögonhåren och såg målaren rakt i ögonen:

"Ja, människor. Vladimir Lenin betala som en kung, om en god man blir hans tjänare, Gordon Benell!"

Artisten Benell ryckte omärkligt till och drojde en stund med svaret. De låg i flickans tonfall ett slags bismak av undermening, som kom hennes sista ord att låta nästan som ett anbud. Konstnären kände ett behov att avbryta samtalet och samla sina tankar. Var det möjligt, att den levnadslustiga, förtärliga unga damen i soffan rörde sig på djupare vatten än han anat? Var det möjligt att hon rent av visste att han...?

En skarp signal från telefonapparaten vid dörren kom i detta ögonblick från artisten Benells synpunkt sett ytterst lägligt och hastigt vändande sig från fröken Radeks granskande blick skyndade han sig att besvara påringningen.

"Hallå, är det Benell?"

"Det är Klewenhiller som talar. Jag ville bara låta dig veta, att du i går blev invald i Stora Klubben; om det lämpar sig, kan du gärna kosta över och äta lunch med mig, så kan jag på samma gång passa på och installera dig på ort och ställe."

Ingenting kunde, som sakerna stodo, komma lägligare för artisten Benell, som också skyndade att svara:

"Utmärkt, är du där nu?"

"Ja, jag är där."

"Då kommer jag om en tjugo minuter eller så."

"Tack, välkommen!"

Gordon Benell ringde av och vände sig om i akt och mening att för sin modell förklara, hur landet låg; dock, det behövdes inte, fröken Radek, som hört hans sista replik, var redan i färd att med snabba, händiga grepp samla hop sina långa, böljande hårmassor, en fastande dem undan för undan med sig något hemligt gömställe mellan divankuddarna framlockade härnalar. Hon hade tydligen förstätt att seansen var avbruten för dagen. Artisten log gillande:

"Ja, just så, fröken Olga, jag ser att ni förstätt; hade rent av glömt bort, att jag stämt möte

med en gammal vän på Stora Klubben, och måste nu kila i väg, vi fortsätta i morgon."

Fröken Radek nickade tyst och trippade med händerna i håret och ett halvt dusen härnalar mellan läpparna bort till ett hörn av rummet, där ett toalettbord med spegel och en korgstol täckt av ett vittvare kvinnliga beklädnadsartiklar, halvt skyttade bakom en japansk skärm med guldbroderade tranor, under det artisten Benell, efter att ett ögonblick ha följt henne med blicken sålänge av sig den långa, vita a-feljerocken och försvann, för att inne i sängkammaren fullborda sin fömiddagstolett. Då han en kvart senare, nyvakad och iklädd en ljusgrå kavajkostym åter trädde ut i ateljén, fann han fröken Radek i hatt och pålskrage i färd med att knäppa handskarna. Till samman lämnade de två ateljén, följdes åt utför de fem trapporna och stodo snart utanför porten på trottoaren.

Veckans berättelse

KASSÖRENS SON.

Övers. av E. L.

För några år sedan, medan jag ännu var chef för den anseadaste bankfirman i Liverpool, erhöj jag, berättade f. d. bankir Worton för några av sina bekanta, en morgon ett brev från min gamle vän bankir Johnson i London, vilket hade ungefär följande innehåll:

"Jag kommer nu och ber dig om en tjänst, som jag hoppas att du av gammal vänskap för mig vill göra mig. Sörjigt nog har åttskilliga utländska obligationer, som lämnats i förvar på min bank, blivit stulna. Men ännu sorgligare är det, att det med all säkerhet är min gamle högt värderade och betrodda kassör Boyles ende son, som stulit dem. Han är bokhållare hos mig. För faderns skull vill och kan jag inte göra någon sak av det här. Vi ha nyss upptäckt, att han rest till Liverpool och taga för givet, att han med den ångbåt, som i morgon avgår till Amerika, ämnar rymma dit. Antagligen kommer han att försöka få obligationerna sålda på din bank under föregående, att jag rätt honom att göra detta. Min bön är nu det, om han gör detta, att du tar emot dem till mig och sedermera översända dem till mig och att du ger honom en allvarlig uppsträckning för den brottliga handling han bekräftat men därpå försöker intala honom goda bättringsföresatser och ger honom 200 pund till hans resa och att börja dagen med därute. Jag skall sedermera ersätta dig detta belopp. Låt honom emellertid veta att det är jag som skänker honom det. Jag står på resande fot till Paris. Sänd mig därför ej obligationerna förrän jag om tio dagar återkommer därifrån."

John Chutpembuck Johnson.

Jag hade nätt och jämnt hunnit läsa igenom brevet när min vaktmästare anmälde, att en mr. Charles Boyle bad att få tala med mig.

För in honom och ställ om att vi få vara ostörda, sade jag.

Den unge man, som frax därpå kom in på mitt privata kontor, hade ett tilltalande utseende, men det var inte svårt att i hans ansikte läsa, att han hade en svag karaktär.

Han undvek att möta min blick när han sade mig, att han önska de sälja några obligationer för att få erforderliga pengar att resa över till Amerika, där han hade en avlägsen släkting, som han önska uppsöka.

Jag bad honom, i stället för att ge honom något svar, att läsa det brev jag nyss själv läst. Han tyckte alldeles förkrossad under det han läste det. Vad allt jag efteråt sade honom, vill jag ej nämna. Vare det nog sagt, att det tycktes göra ett djupt intryck på honom och att han bad mig meddela såväl far som bankiren, att det var hans allvarliga föresatt att vända om ett nytt blad, då han kommit över till Amerika.

Han lämnade mig självmanst i ett förseglat konvolut inlägda obligationerna och tog under två timmar och ödmjuka tacksägelser en fastande dem undan för undan med 200 pund sterling, som jag min av Johnsons vägnar gav honom. Han såg genomförkrossad och ångerfull ut, att mitt hjärta manade mig att taga honom med mig till en restaurang och bjuda honom på en liten avskedsfrukost och att efteråt följa honom ned till hamnen och stå kvar där och

vinka åt honom, då han gått ombord på Amerikångaren.

Tio dagar senare sände jag min vän Johnson de där obligationerna tillika med en redogörelse för mitt samtal med unge Boyle samt den hälsning han skickat honom och sin far. Det svar jag nästa dag erhöj från honom står med eldskrift inristat i mitt minne:

"Du har låtit grundligt lura och pungslå dig av någon bedrägare. Visserligen heter min kassör Boyle men han har aldrig haft någon son. Inga obligationer ha blivit stulna från min bank. Det konvolut du sände mig med uppgift att det innehöll sådana, innehöll blott värdelöst papperskrap. I största hast,

Din gamle vän Johnson.

"Ja, jag hade verkligen grundligt låtit lura och plocka mig. Då kände jag ingen lust att skratta däråt, men sedermera har Johnson och jag, inklusive hans kassör, hedersmannen Boyle, fått oss mångt gott skrämt, när vi talat om den här historien."

Oss kvinnor emellan

Korrespondens avsedd för denna kvinnors egen avdelning torde adresseras direkt till fru Sonia Gardell, S. C. T.'s redaktion, 325 Logan ave. Önskas personligt svar torde porto bifogas.

Nervositet hos män och hos kvinnor.

Nervositeten är vår tids värsta plågoris, skrev nyligen en fru från Edmonton till mig, och bad mig syssla litet med denna hemska sak i vår spalt.

Har mannen inga nerver?

Herr Kalebsson — låt oss kalla honom så, fast jag är säker på att vi lite var kända honom under hans rätta namn — kommer hem till middagen.

"Vad ha vi för mat i dag?" frågar han.

"Stekt viltling."

"Och jag som avskyr viltling, vet du inte det?"

"Men lilla vän, ibland har du tyckt viltlingen smaka utmärkt, och det fanns knappt annan fisk i dag..."

"Så var det väl inte nödvändigt med fisk då. Varför skulle jag just i dag, när jag är trött och hungrig, få det sämsta jag vet?"

Viltlingen kommer in, herr Kalebsson mumlar, att den är förvånansvärt väl lagad, fast viltling förblir nu alltid viltling, stämningen börjar stiga — då: när efterrätten skall serveras, finner herr Kalebsson en fläck på sin tallrik, ett tydligt fingeravtryck, påstår han, fast frun säger att det bara är litet immor från köket. Efter middagen skall herr Kalebsson stänga ventilen, snöret går av — då är det slut med hans nerver.

"Jag tal inte allt detta slarv", säger han. Hans humör är ödelagt för den dagen. Han ser förstörd ut i ansiktet, han gnatar på allt.

Fru Kalebsson bär det med tålmod: män ha nu en gång så känsliga nerver, säger hon sig, de tala inte sådana där små missöden i hushållet. Och den goda maken kan ju faktiskt inte hjälpa att han bär sig åt som han gör: det är ju hans nerver...

Visst förlärer man också herr Kalebsson bra gärna, att han så lätt blir nervös. Han är ju i allmänhet så förtjusande. Och i regel grålar han aldrig heller, efter som fru Kalebsson alltid brukar falla undan i tid. Men dagen efter den stekta viltlingen bär det så till, att han inte gjorde det. Ack, hur uppstår egentligen ett husligt gräl? — svara på det, goda läsare! Herr Kalebsson kom att klaga över att det gick åt så mycket hushållspengar, fastän det bara serverades viltling till middagarna, och frun kom att svara något på det — hon minns efteråt inte riktigt vad. Herr Kalebsson nämnde då, att det var bättre ekonomi att i tid reparera saker och ting i hemmet än att — ja t. ex. att låta ventilhörnerna på sänder, när man drog i dem, var till frun gemmalda — ja i min grälal i veten det I. Det ena retliga ordet gav det andra direkt elsk.

När herrn gick till köket, kastade sig frun ner på en soffa och grät, grät. Allt vad han sagt rev som knivar i hennes hjärta.

Men i samma stund som maken var utom porten och träffade en bekant, hade han glömt allt vad både han och frun sagt, han skratade och pratade, som om det alls icke funnes en förgränsad maka på en soffa.

"Garanti för 'Money Back' i varje säck."

Robin Hood FLOUR

Gör brödet vitare och lättare än vad Ni får genom andra mjölsorter.

den, som finner maten vidbränd eller får vänta för länge på middagen låter sitt dåliga humör rusa i väg som en stormvind.

Kvinnorna beskyllas nog för att ha mer anlag för hysteri och nervositet än männen. Men det finns en nervsjukdom som kvinnorna lyckligtvis endast i sällsynta undantagsfall dragas med, och det är överdriven lust för starka drycker och kanske man rent av skulle kunna tillägga för rökning också. Den man som förtär spirituosa till övermått, fastän han måste inse att det skadar honom i alla möjliga avseenden, han lider utan tvivel under sina dåliga nervers makt, som icke lämnar honom någon ro för alkoholbegäret. Kanske när allt kommer omkring kvinnornas nerver äro låt vara känsligare, men samtidigt tålligare än männens? Eller hur tycker ni själv: har mannen inga nerver?

En bön om hjälp.

Från en farmarehustru har jag fått mottaga följande skrivelse:

Har läst Edra små betraktelser och vill tacka Er för de goda artiklar Ni skriver för oss kvinnor. De äro både till nytta och uppmuntring för oss stackars farmarehustrur ute på landet.

Jag kommer nu med en bön till Er, och vad jag vill säga är kanske icke så lätt för mig att få fram. Som vi kanske vet har det varit dåligt ställt med odlingen härute i år och vi äro bland dem, som ingen skörd kunna få, så det ser ganska mörkt ut. Min man och vår äldsta dotter hava varit sjuka under sista vintern och ingen av dem äro ännu riktigt återställda, så vi ha en svår höst framför oss. Så ha vi dessutom tre barn som gå i skolan, en pojke och två flickor och då jag nu inte har några pengar att handla för, så kom jag att tänka på att Ni kanske skulle kunna känna några som ville sammanskjuta litet kläder eller hjälpa oss på annat sätt. Jag är ytterst tacksam för vad jag kan få och kan alltid sy om det så det passar.

Naturligtvis vill jag helst hava vinterkläder. Barnen ha långt att gå till skolan och jag vill naturligtvis försöka betala vad det kostar att få det hitschickat.

Äldsta flickan, som går i skolan är 14 år, pojken 12 år och lillebarnen 10 år.

Det skulle glädja mig mycket om jag kunde få något, men om intet skulle komma, så blir jag inte nedslagen för det, ty jag har nu fått vänja mig vid besvär. Jag tänker på att det alltid finns någon som har det svårare än jag, trots att detta ju icke är någon direkt tröst i sorgen.

Hoppas att Ni icke upptar denna bön om hjälp illa. Ni kan vara säkra på att det icke är någon lätt

Montreal

Krausmans Cafe

Montreal

är alla svensks samlingsplats.

Svensk matlagning. Till lunch och middag serveras alltid Akta svensk smörgåsbord.

Fullständig vinservering Kulmbacher öl från eget bryggeri.

GÖR OSS ETT BESÖK

Göfred Löwengren,

Direktör.

St. James Str. 44-46

Telef. Kontor HA 7364

Huvudrestauranten P.L. 3825

Festväningen P.L. 5966

sak för mig att behöva bo om något.

Hälsningar från en farmarehustru.

Denna fattiga och beklagansvärda farmarehustru rörande ord tala för sig själva. Om någon har ett eller annat att giva henne, så sänd det till Sonia Gardell, 325 Logan ave. och vi skola i tidningen redovisa för allt som kommer, antingen det blir pengar eller klädespaket.

Hjälp mig nu mina kära barn, minnors att skapa litet ljus och uppmuntran i ett hårt provat hjärta.

Sonia Gardell

Sverige-Nyheter.

(Forts. från sid. 6.)

ÖSTERGÖTLAND

Även hisamrättor E. jagmästaren F. Hallberg i Linköping anhallar hos k. m. ut tillstånd att importera femton par bisamrättor till sin rävfarm utanför Linköping.

Arbetare omkommen under budning. En lantbruksarbetare Karlqvist, stutare vid Nybble gård, råkade under budning Kapellän i Vikingstad komma ut på för djupa vatten, med påföljd att han drunknade. Karlqvist sörjes närmast av hustru och ett barn.

20,000 kr. till julgävor. St. Skär Gistads pastorat bör ej förenas med Skärkinds. Kammarkollegium hemställer, att k. m. j. måtte med ändring av beslutet angående Gistads pastorats förening med Skärkinds pastorat, förordna att Gistads pastorat skall fr. o. m. den 1 febr. 1930 förenas med Tornevala. Östra Skrukelings pastorat med kyrkoherde bosatt i Tornevala och komminister bosatt i Gistad.

Hur kommer det sig att så många sjukdomar, vilka synbarligen trotsat berömda läkares konat, ge vika för de små verkningarna av ett sådant enkelt husmedel som

DR. PETERS

KURIKO

Emedan den går direkt till roten av det onda, brenheten i systemet. Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter och har varit i bruk i mer än hundra år.

Ej en apoteksmedicin. Tillhandahålls direkt från laboratoriet av

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.

2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tillfritt i Kanada.)